

ler, som skulle udarbejdes, skulle kunne fastsættes ved kongelig Anordning, og indtil da kan Ministeriet udstede Fribordsbreve efter de engelske Regler; om saadanne Breve maa da hvert enkelt Rederi henvende sig til Ministeriet, saaledes som man vil se af Bilagene til Lovforslaget.

Jeg gentager, at det for dette Lovforslags Vedkommende er i endnu højere Grad af Betydning, at det føres igennem i denne Samling, og jeg anmoder det høje Ting om at skænke ogsaa dette Lovforslag en hurtig og velvillig Behandling.

Bramsen: Den højtærede Minister har selv erkendt, at disse to Lovforslag, som angaa, det ene Sejlskibe, det andet saavel Damp- som Sejlskibe, komme til dette Ting paa et sent, endog meget sent Tidspunkt i Samlingen. Men paa den anden Side maa vi erkende, at naar dette er Tilfældet, er det i denne Sag hverken den højtærede Ministers eller det høje Folketings Skyld. Folketinget har kun haft disse Forslag til Behandling i 4 Uger og har endogsaa haft Udvalgsbehandling i den Tid, og saa vidt jeg kan se, har den højtærede Minister ikke udsat det mange Uger efter sin Udnævnelse at træffe Forarbejder til disse Love, idet han har nedsat 2 Kommissioner, een for hvert Lovforslag. Og disse to Kommissioner have ikke blot arbejdet hurtigt, men have naaet til, hvad der er meget væsentligt, et enstemmig Resultat.

Den højtærede Minister har fremhævet, at der har været en ydre Anledning til denne hurtige Behandling, og det er en Anledning, som ogsaa jeg mener bør være bestemmende for dette Ting til at fremskynde Behandlingen. Det er nemlig det Tillæg til den engelske Søfartslov af 1894, som fastsætter, at fra 1ste Oktober i indeværende Aar skal et Tillæg til Bestemmelserne angaaende Skibes Udrustning med Redningsredskaber komme til Anvendelse paa alle udenlandske Skibe, saa længe de ere i engelsk Havn. Men der er gjort den Tilføjelse, at den engelske Regering kan gøre Undtagelser for Skibe, der ere undergivne en Lovgivning om Redningsredskaber, der er anerkendt for at være lige saa fyldestgørende som de engelske Bestemmelser. Da vi nu herhjemme, som ogsaa den højtærede Minister sagde, i Modsætning til, hvad vi have for Dampskibe, for Sejlskibenes Vedkommende ikke have Bestemmelser, der svare til de engelske Fordringer, maa vi i saa Henseende søge at faa saadanne Bestem-

melser vedtagne inden den 1. Oktober, for at vor Damp- og Sejlskibsfart ikke skal blive udsat for væsentlige Gener. Ministeren har imidlertid ikke villet indskrænke sig til at bringe os i Overensstemmelse med den engelske Lovgivning, men har benyttet Lejligheden til, korteligt udtrykt, at foreslaa, at de Bestemmelser, der gælde for Dampskibe ifølge Loven af 1903, ogsaa skulle gælde for Sejlskibe, hvad der jo ogsaa er en meget stor Tilskyndelse til at gøre. Naar dette hidtil ikke er sket, har Grunden sikkert været den, som den højtærede Minister, saa vidt jeg kunde høre, ogsaa fremhævede, at Sejlskibsfarten i en Aarrække har været forholdsvis uheldigt stillet, hvorfor man har tøvet med at fremlægge Lovforslag, som dog maatte siges at paalægge Sejlskibsfarten adskillige Byrder. Dertil kommer yderligere den Omstændighed, at vi tidligere ikke have haft nogen Minister for Handel og Søfart, hvilket vel ogsaa har været noget medvirkende til, at der ikke er blevet forelagt Lovforslag i denne Retning. Det engelske Lovforslag er fra 1906, og der kunde saaledes nok have været Tid for Indenrigsministeriet til at fremsætte Forslag til Ændringer i de gældende Bestemmelser, som kunde sætte os i Stand til at besøge de engelske Havne. Nu har det ikke været saa meget føleligt, at vi ikke have haft disse Bestemmelser for Sejlskibene, thi de fleste danske Fartøjer ere jo udrustede med Redningsredskaber paa den Maade, som her fordres. Og desuden følge de store Skibsklassifikationselskaber i forskellige af de Retninger, i hvilke dette Lovforslag gaar, Regler, som gøre det nødvendigt, at Skibene opfylde de Betingelser, der stilles i denne Lovgivning. Men der er dog ogsaa ikke-klassificerede Skibe, og der er saaledes i det hele taget Grund til at lovfæste disse Regler.

Den højtærede Minister har, som han udviklede, ved det første af disse Lovforslag paa et enkelt væsentligt Punkt, nemlig i Henseende til Gennemførelsen af Tilsynsbestemmelsen, stillet Forslag, som vil gøre det overkommeligt for Sejlskibe at bære de økonomiske Byrder, som Lovforslaget paalægger. Det høje Tings Medlemmer ere naturligvis paa det rene med, at selve Lovens Gennemførelse ved denne Lov lige saavel som ved Fabriks- og Værkstedsløvene er absolut lige saa vigtig som Lovens Indhold. Da nu Loven af 1903 for Dampskibenes Vedkommende fastsætter, at de skulle betale de med Tilsynet forbundne Udgifter selv, har den højt-